

డొ

రంతా గాఢనిద్రలో వుంది. బార్నిలేట్ వెలుగులో అడుగులు వేగంగా కదులుతున్నాయి. అంతా నిశ్శబ్దం. చీకటి చిక్కగా అల్లుకుని వుంది. ఆ చీకట్లో దూరంగా వెలుగు కనిపిస్తుంది. అడుగులు దగ్గరవుతున్న కొద్దీ వెలుగు విస్తృతంగా పైకి కనబడుతుంది. అయినా తను పట్టించుకోక వేగంగా కదులుతున్నాడు. ఉణంలో కేకలు, పెడ బొబ్బలు మిన్ను ముట్టాయి భయంకరమైన రాకాసిబల్లి మీద పడ్డట్టు పిల్లా జెల్లా ముసలి ముతక అందరు అంటూ ఇంటూ పరుగుతున్నారని. కోరలు చాస్తూ ఎగిసి ఎడుతున్న మంటలు ఆమె కోకను తాకాయి. చీకట్లో జనం ఆక్రందనలు, అల్లర్ల మధ్య ఎవ్వరూ ఆమెను పట్టించుకునే స్థితిలో లేరు. గబగబా అడుగులతో గూడెం చేరుకొని ఉణంలో ఆమెను కబళించబోతున్న మంటలను చూసి నర్సింహులు కోక లాగేశాడు. ఉలిక్కిపడి ఒక్కసారిగా భయంతో లేచింది సీతాలా. వాళ్లంతా చెమటలతో వణుకుతూ ఎదురుగా గోడకు వేళ్లాడివున్న 'డప్పు'ను చూస్తూ గతంలోకి వెళ్లింది.

ఆరోజు ఆదివారం తెల్లవారితే హోళి ఎండుగా వసంతోత్సవంతో ఊరంతా కళకళలాడుతుంది. నెత్తికి తలపాగా చుట్టి నుదులు పెద్ద కుంకుమ బొట్టు పెట్టి గంభీరంగా మీసాలు మెలిమీ రంగులు తిరిగిన

కాముడి మంటల చుట్టూ కూర్చుని ఆనందిస్తున్నారు. డప్పు చప్పుళ్ల జోరులో అంతటా ఆనందంతో ఆడుతున్నారు. అగ్గిదేముడు చిలుపలమంట్లా నిప్పురవ్వలు నింగికి చిమ్ముతూ చిందులేస్తున్నాడు. పైరాలి వర్షంలా వచ్చి హాయి అంటూ పలకరించింది. నిప్పుకు గాలితోడై చిందులు వేస్తున్నాడు కాముడు. పాలు జోర్చి ఆడుతున్నారు. చుట్టూ వున్న వాళ్లు మంటల దగ్గరివాళ్లు కూడా లేచి ఆడటం ప్రారంభించారు. భూమయ్య ఆనందంతో ఊగుతూ జనాలకి మత్తెక్కిట్లు డప్పు వాయిస్తున్నాడు. అందరూ ఆడటంతో గుంపులు గుంపులుగా పోగై ఒకరిమీద ఒకరు పడటంతో తొక్కినలాడైంది. డప్పు జోరు పెరిగింది. చుట్టూ తిరుగుతూ ఆడుతున్నారు. ఆనందంలో ఎవరు ఎవరికి తెలియకుండా ఊగిసలాటలో, తొక్కిన లాట ప్రారంభమై వారితో పాలు డప్పు వాయిస్తూ ఆడుతున్న భూమయ్య మంటల్లో పడ్డాడు. అంతే ఒక్కసారిగా స్తబ్ధత అలుముకుంది. ఎలా వున్నవాళ్లు అలాగే చూస్తూ వుండిపోయారు. అలసిన శరీరంతో బిత్తరపోయిన గుండెలు లయ విరుద్ధంగా స్పందించి ఉణంలో తేరుకుని లయబద్ధంగా కొట్టుకోసాగాయి. అంతే ఉణంలో కాముడి మంటలకు ఆహుతవుతున్న భూమయ్యను

కామదహనం

పూడుస్తోంది సీతాలు. ప్రతి ఇంట్లో పాచివసులు చేసి కూలి డబ్బులన్నీ పోగుచేసి కొడుకుకు చేరవేస్తూ తను మాత్రం పాచిన బువ్వ, ఎండిన రొట్టె ముక్కలు తింటూ బ్రతుకు బండిని తోలుతోంది. ఊరి కావలివాడు వచ్చి 'నర్సింహం బాబూగారు రమ్మన్నాడు రచ్చబండ దగ్గరికి. ఏదో వేలంపాలు వుంది' అంటూ వెళ్లాడు. చీపురుకట్ట పక్కనే వడేసి 'డప్పుతో బయలుదేరింది. కొడుకును పెద్ద చదువులు చదివించాలన్న ఆశయంతో ఏ పని చేయడానికైనా వెనుదిరుకుండా అవార్జులు కష్టపడుతూ వుంది. నయను పైబడుతున్నందువల్ల శరీరం అలసట తీర్చుకోవాలనుకుంటున్నా మనసు మాత్రం ఎప్పుడూ బాధతో ఆరోచిస్తూ గతాన్ని గుర్తుకు తెస్తుంది. పొట్టుకూటి కోసం డప్పు చేత పట్టుకుని బ్రతకే సీతాలపై నర్సింహం కామ కోరిక అంకురించింది.

ఒ రోజున జోగి ఉత్తరం రాశాడు తల్లికి.

దాంతులపల్లి కృష్ణారెడ్డి

పరీక్షలు ముగుస్తున్నాయి. ట్రైనింగ్ పూర్తిచేసుకుని వచ్చే పున్నానికి వస్తాను. - నీ జోగి. సీతాలా ఇవ్వేళ్ల నీ కష్టం, శ్రమ, నెరవేరుతుందన్నమాట. నీ భర్త పనిచేయినప్పటినుండి ఎన్నడో అలసట ఎరుగని నీవు నయను పైబడుతున్న పట్టుదలతో కొడుకును చదివించి పెద్ద ప్రయోజనాన్ని చేసి గ్రామానికి మంచి పని చేస్తున్న నిన్ను చూసి నేనెంతో గర్వపడుతున్నాను' అమ్మా... అంతా భగవంతుడి దయ. నీలాంటి వారి సహకారం ప్రాణాపాయకమైనా వెళ్లెస్తాను అమ్మగారు, వెళ్లెస్తాను బాబూగారు' అంటూ ఆనందంతో ఇంటికి వెళ్లింది. తన ఆశ నెరవేరుతుందన్న ఆనందంతో భర్త ప్రాణానికి ప్రాణమైన డప్పును పూదయానికి పాత్రుకుని కన్నీళ్లు కారుస్తుంది సీతాలు. తెల్లవారితే

ఎగిసిపడుతున్నాయి. ఊరంతా మేల్కొంది. పిల్లా జెల్లా ముసలి, ముతక అందరూ లేచి అరుపులతో కేకలతో పరుగుతున్నారు. నర్సింహం అక్కడికి చేరుకున్నాడు. మంటలు విస్తృతంతో ఎవ్వరిని దరిచేరనియడం లేదు. నర్సింహం దైర్యం చేసి మంటల్లోకి వెళ్లి ప్రమాదంలో చిక్కుకున్న వాళ్లందరినీ రక్షిస్తున్నాడు. ప్రజలందరూ ఆశ్చర్యంతో బాధతో 'బాబూగారు... బాబూగారు' అంటూ అరుస్తున్నారు. ఊపిరాడక సీతాలు కొట్టుపెట్టాడుతుండగా పైనుండి కర్రమీద పడటంతో సీతాలు కోక అంటుకుంది. ఉణంలో నర్సింహులు ఆలోచించకుండా కోక లాగి తన భుజంపై వేసుకుని కాలిన గాయాలతో బయటపడ్డాడు. 'బాబూగారు నిజంగా మీరు దేవుడు బాబు' మా పేదవాళ్ల బ్రతుకులు కాళి బూడిదవుతుంటే మేమంతా చూస్తున్నామే తప్ప మమ్మల్ని మేం కాపాడలేకపోయాం బాబూగారు అంటూ దండలు పెట్టి కాళ్లపైబడ్డారు. పేరు పేరున పొగుడుతుంటే నర్సింహులు ఉప్పొంగిపోయాడు. ఒక మంచి పని చేయడంలో వున్న ఆనందాన్ని చూసి నర్సింహులు పొంగిపోయాడు. స్పృహనుండి మేల్కొని బాబూగారు అంటూ చేతులు ఎత్తి దండం పెట్టింది సీతాలు. 'వడ్లు అంతమాటా' వద్దు. నేను నీమడని కామంతో కళ్లు పారలు గప్పి నిన్ను నాశనం చెయ్యాలని వచ్చాను. పవిత్రమైన నీమీద నీచమైన అభిప్రాయం

జాబ్బుతో ముంజేతులకు కడియాల వేసుకొని కండలు తిరిగిన శరీరంతో ఎర్రంబు దోపతి కట్టి డప్పుతో బయలుదేరినాడు భూమయ్య. ఇల్లిల్లా తిరిగి డప్పు వాయిస్తూ వదేసి పడకలు, ఇంటికి పావలా చొప్పున వసులుచేసి రచ్చబండ దగ్గరికి చేరుకున్నాడు. అతను దండార వేయడంలో తనకు తానేపాటి అనడం సందేహం లేదు. చుట్టుపక్కల గ్రామాల్లో కూడా అలా వాయిచేవారు ఎవ్వరూ లేరు. భూమయ్య దర్భస్తూ వాయిస్తూంటే పది గ్రామాల పెట్టు వినిపిస్తుంది. తన డప్పు చప్పుళ్లకు పిల్లకాయలే కాదు, ముసలివాళ్లు కూడా ఆడాలని ఆనందపడతారు. భూమయ్య దండార చప్పుళ్లకు పిల్లా జెల్లా ముసలివాళ్లు రచ్చబండ దగ్గర పోగయ్యారు. అతని దరువుకు ఈలలతో ఆటలతో పాటలతో పిల్లలు ఆడటం ప్రారంభించారు. ముసలివాళ్లు, మధ్యవయస్కు కలిగిన వాళ్లు మరికొంతమంది

చూసి 'కాపాడండి... కాపాడండి' అంటూ సీతాలుగొంతు చించుకుని అరిచినా ఎవ్వరూ రక్షించలేకపోయారు. అందరూ చూస్తూ కన్నీళ్లు కారుస్తున్నారు. ఉడికి ఉడకని శరీరంతో మాంసం ముద్దలా అయి కుప్పకూలాడు భూమయ్య. ఆరోజునుండి నేటివరకు ఊరిలో డప్పు శబ్దం లేదు. భూమయ్యతోపాటు ఊరంతా మూగబోయింది. తన కళ్ల ఎదుటే భర్తను నిప్పుల రాళ్ళో చుట్టుముడితే ఏ ఒక్కరూ రక్షించలేక పోయారు. చివరి ఊళ్లాల్లోనూ బ్రతుకుతాడే మోనన్న ఆశతో చూసిన రక్షించడానికి ఈ ఊళ్లో డక్కరు లేదు. జరిగిన ఘోరాన్ని చూసి కుమిలి కుమిలి ఏడ్చి గుండె విప్పురంతో తన కొడుకైన 'జోగి'ని పెద్ద చదువులు చదివించాలన్న పట్టుదలతో, పట్టణం వంటింది సీతాలు.

కామదహనం అనే పదం కథలోకి వచ్చి నాకిది.

ఆనందంలో ఉత్తరం చేతపట్టుకుని నర్సింహులు ఇంటికి పడుకొంది సీతాలు. ఎదురుగా సోఫాలో కూర్చుని చుట్టూ కలుస్తూ పేవర్ తిరిగేస్తుండగా 'బాబూగారు... బాబూగారు...' అంటూ ఆయాసంతో రొప్పుతూ ఉత్తరం చేతికి అందించింది సీతాలు. నర్సింహం సీతాలు కళ్లలోకి చూస్తూ వుండిపోయాడు. పేదరికం వెంటాడుతున్న అందం ఏమాత్రం తగదని అవరంజిబొమ్మలా పైట కప్పుకుని వర్ణశాలలో నిలుచున్న సీతమ్మలా వుంది. ఒక్కసారి తనివీలిరా కాగిట్లో పూదయానికి పాత్రుకొనాలని నర్సింహం ఊహించి విరుస్తుండగా 'ఏమే సీతాలు బాగున్నావా' అన్న తన భార్య పిలుపుతో తేరుకుని ఉత్తరం చదువుతున్నాడు నర్సింహులు. 'అమ్మకు నమస్కరించి వ్రాయునది. నేను డేముగానే వున్నాను. నీవుకూడా డేముగా వుండాలని భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తూనే వున్నాను' అన్నాడు.

వసంతోత్సవం జోగి కోసం గూడెం ప్రజలు ఎదురుచూస్తున్నారు. ఆనందంలో ఇల్లు, వాకిలి అలికి ముగ్గులు పెట్టి భర్తకు నివాళులు అర్పించి సంతోషంగా నిద్రపోయింది సీతాలు.

అంకురించిన కోరిక నలుపుకొన్నది. ఎలాగైనా తను సొంతం చేసుకోవాలని గూడెం వైపు బయలుదేరాడు నర్సింహులు. చీకట్లు చిమ్ముతున్నాయి. ఊరంతా గాఢ నిద్రలో వుంది. ఎక్కడో దూరాన కుక్కల అరుపులు వినిపిస్తున్న భయంతో బార్నిలేట్ వెలుగులో దొంగలా కదులుతున్నాడు. వాళ్లులు పెద్దవై ప్రక్కనున్న డప్పుతో గుడిసె అంటుకుంది. గుడిసెలోపాలు పక్కనున్న గుడిసెలు అంటుకున్నాయి. నిండా పోగ కమ్మడంతో ఊపిరి ఆడటం లేదు సీతాలుకు. మెల్లమెల్లగా పైకి మిణుగురులా కనపడుతూ ఉణంలో మెరిసిపెట్టాయి మంటలు.

కలిగినందుకు ఏ శిక్ష విధించినా నాకు చాలదు. నీవే నన్ను క్షమించు' 'కాముడి పండగ అంటే కట్టెలు, పిడకలు తగులబెట్టి రంగులు చల్లుకోవడం కాదు. మనలోని కోరికలను ఈ మంటల్లో వేసి ప్రక్షాళన చేసిన రోజున ఈ పండగే అర్థం. సీతాలు నిజంగా నీవు అగ్నిపునీతవు. అనాడు రాముడు నీచ బుద్ధితో సీతమ్మను అగ్నిప్రవేశం చేయించిన తను పవిత్ర మూర్తిని తెలియజేసింది. ఈనాడు నీవుకూడా నిజంగా ప్రవిత్రమైనదని నిరూపించడమే కాక ఈ గూడెం నీకు నీవు ఒక ఆదర్శమూర్తివస్తావు. నీ ముందు నిలబడే దయాళువ నాకు లేదు' అంటూ కదలాడు నర్సింహులు. చీకటి రాజ్యాన్ని చిల్చుకుంటూ వెలుగు సూరీడు ఉదయ స్తుతి కిరణాలతో జోగి వస్తున్నాడు.

9